№ 276. Sobota 2. Grudnia 1865. Rok wydania 55.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

W okręgu wyborczym gmin miejskich Nowytarg - Krościenko wybrany został deputowanym na sejm krajowy Józef Żabiński, przełożony gminy w Krościenku.

Lwów, 1. grudnia 1865.

W okręu wyborczym gmin wiejskich Gorlice-Biecz wybrany został posłem na sejm krajowy Dr. Andrzej *Rydzowski* adwokat i suplent uniwersytetu krakowskiego.

Lwów, 2. grudnia 1865.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z d. 25. listopada b. r. raczył najmiłościwiej nadać radcy szkolnemu Wojciechowi *Stifler* w Austryi powyżej Anizy, przy przeniesieniu go na stały stan spoczynku tytuł radcy dworu z uwolnieniem od taksy.

Część nieurzędowa.

Lwów, 2. grudnia.

Zdaje się, że pewna część deputowanych pruskich zmieni swoją postawę na przyszłym sejmie. Sprzykrzywszy sobie bezowocowe rozprawy nad budżetem i reorganizacyą armii, deputowani ci chcą przenieść opozycyę tę na inne pole. Pan Löwe (Calbe) powiedział temi dniami na jednem zgromadzeniu robotników, iż stronnictwo ludowe wyjść musi z odpornego swego stanowiska, iż na sztadarze swym zamieścić ma reformę konstytucyi, reformę izby panów, reformę podatkowania i prawa przemysłowego, a do tego potrzeba powszechnego głosowania. P. Löwe i jego stronnicy nie robią sobie nadziei, ażeby rząd na to się zgodził, jakoż i ministeryalna korespondencya Zeidlera powiada, iż o frazesie reformy na przyszłym sejmie mowy wcale nie będzie; reforma w Prusiech nastąpić może jedynie w sposób pruski, to jest w skutek woli królewskiej. Zeidler powiada jednak, iż reforma na drodze tej może nastąpić. Inni znow sądzą, że rząd raz jeszcze odwoła się do ludu na drodze nowych wyborów, zdaje się zaś, iż p. Löwe i jego stronnicy przy wyborach agitować będą za reformą konstytucyi. Zwiększy to ruch ludowy i dalszy rozwój zatargów konstytucyjnych w Prusiech stanie się jeszcze ciekawszy.

Independance belge donosi, że okólnik rządu francuzkiego o redukcyi armii rozesłany został pod dn. 21. listopada do reprezentantów Francyi za granicą. Dziennik belgijski zapewnia, iż rząd francuzki w okólniku tym szczególny położył nacisk na to, iż ponieważ redukcya zmniejsza liczbę kadrów armii francuzkiej, przeto nie może być uważana jako środek tymczasowy lub przemijający; rząd francuzki zamierza i owszem rozbrojeniu większe jeszcze dać rozmiary, jeżeli inne mocarstwa pójdą za jego przykładem.

Sprawozdanie finansowe p. Foulda, wykazujące oszczędności w sumie 25 milionów franków, wkrótce ogłoszone być ma.

Constitutionnel rozpisując się o domysłach dzienników co do podróży hrabiego Bismarka do Biarritz powiada: Hrabia Bismark, odwiedzając Cesarza i pana Drouyna rozmawiał naturalnie o polityce, ale ograniczał się jedynie na ogólnych uwagach. Nie myślał wcale o tem by proponować Francyi zbyt śmiałe lub zagrażające pokojowi Europy kombinacye, zachowywał on owszem przy każdym kroku swoim wielką ostrożność i jak największą grzeczność.

O *sporze hiszpańsko-chilijskim* donosi *Times* w półurzędowym tonie, że ministrowie Królowej Izabelli przyjęli chętnie przedstawienia, jakie polecono posłowi angielskiemu w Madrycie poczynić przeciw postępowaniu admirała Poreji względem Chili. Odpowiedź rządu hiszpańskiego ma być zupełnie zaspokajającą. Zaś *Diario* utrzymuje, że Anglia i Francya nie mają zamiaru przeszkadzać Hiszpanii w obronie swego honoru.

Podróż duńskiego posła w Paryżu, hrabiego Moltke, do Kopenhagi ma zostawać w związku jak twierdzi pewien dziennik brukselski z projektem zwrócenia Danii Szlezwiku północnego. Dyplomat duński przed odjazdem był przyjmowany przez cesarza Napoleona, który jak zapewniają zalecił przystąpienie na nowo do tego projektu. Hrabia Moltke miał w Berlinie konferencye z p. Bismarkiem i innemi znakomitościami politycznemi, i przemawiał za ideą zwrotu, przyczem prawdopodobnie opierał się na zdaniach Francyi. Z drugiej strony twierdzą że dyplomacya rosyjska jest za unią personalną księstw z Danią, ale Król Chrystyan, który dawniej wahał się między tym projektem a ideą zwrotu północnego Szlezwiku, przychylił się teraz do tego ostatniego projektu. Prawdopodobnie są to wszystko tylko dyplomatyczne fantazye.

W *Nowym Yorku* obiegają pogłoski o wojskowych uzbrojeniach. Sprzedaż rządowych okrętów transportowych została wstrzymana, a do Texas nadszedł rozkaz, ażeby nie musztrowano więcej wojska. Dzienniki z New-Orleans donoszą nawet, że wojska unii wyruszyły ku rzece Rio grande, i że jeźli Francuzi wkrótce nie ustąpią z Mexyku, będzie unia interweniować.

Według doniesień z Nowego Yorku jenerał Grant, w odpowiedzi na mowę wyrażającą sympatye dla Mexyku i nadzieje bliskiego oswobodzenia tego kraju, oświadczył, że mowa ta wyraża jego własne myśli. Słychać że wojska unii mają być posłane nad Rio grande. *New-Yorker Tribune* zaprzecza jakoby rząd unii miał uzbrajać marynarkę.

Wybory w d. 7. b. m. ukończyły się zupełnem zwycięztwem dla stronnictwa republikańskiego. Usiłowania reakcyi zostały udaremnione i rekonstrukcyjna polityka Johnsona musi teraz przetrwać próbę.

Monarchia Austryacka.

Szóste posiedzenie Sejmu krajowego dnia 1go grudnia.

Marszałek krajowy x. *Leon Sapieha* zagaił posiedzenie o godzinie $11\frac{1}{4}$. Obecnych posłów było 130. Ze strony rządu: c. k. komisarz rządowy, radzca dworu p. *Possinger*. Po odczytaniu i przyjęciu protokołu z ostatniego posiedzenia wezwał Marszałek Izbę ażeby stosownie do powziętej uchwały przystąpiła do wyboru specyalnej komisyi z 24 członków do rozpoznania przedłożeń rządowych co do ustawy gminnej, ustawy o obszarach dworskich i o reprezentacyi powiatowej.

Ks. *Kuryłowicz* wniósł ażeby przy wyborze do tej ważnej komisyi uwzględniono posłów z mniejszych posiadłości w ten sposób, iżby przynajmniej 12 z nich zasiadało w tej komisyi.

P. *Szemelowski* oświadczył się przeciw temu wnioskowi, powołując się na uchwałę, że nie z kuryi lecz z całej Izby komisya ma być wybraną.

Marszałek robi uwagę, że nad tym przedmiotem po zapadłej raz uchwale dyskusya nie ma miejsca. Wolno jednak zwracać uwagę na osoby wybrać się mające, zresztą jest rzeczą sumienia i rozwagi za kim kto ma głosować.

Do skrutynium przeznaczeni zostali pp. hr. Baworowski, Rogaliński, Wężyk, ks. Kuryłowicz, ks. Łoziński, Gniewosz, Starowiejski, Czajkowski i ks. Guszalewicz. — Dla porozumienia się i spisania kartek zawiesił Marszałek posiedzenie na godzinę.

Po przerwie oznajmił *Marszałek* o przybyciu nowego posła Krakowskiego Michała Koczyńskiego, który zaraz przydzielony został do sekcyi 2ej.

Następnie odbyło się głosowanie kartkami. Posłowie przywoływani porządkiem alfabetycznym według sekcyi rzucali kartki do urny.

Odczytano potem wniosek naglący p. Kmietowicza, poparty licznemi podpisami, ażeby dyety posłów podniesiono z 3 złr. na 6 złr. Wniosek ten będzie wydrukowany i przyjdzie wkrótce na porządek dzienny.

Na wniosek księcia Marszałka uchwalono wybrać stałą komisyę petycyjną z 10 członków po 2 z każdej sekcyi wybrać się mających, i stałą komisyę administracyjną również z 10 członków, której przydzielone być mają przedłożenia rządowe o konkurencyi kościelnej, o patronacie szkolnym i o konkurencyi drogowej. Poprawka ks. *Ruczki*, ażeby do tych trzech przedłożeń rządowych mianowano trzy specyalne komisye, tudzież poprawka ks. *Ginilewicza*, ażeby ustawy o konkurencyi kościelnej i o patronacie szkolnym przydzielić jednej, a ustawę o konkurencyi drogowej drugiej komisyi specyalnej, zostały uchylone, równie jak niezgodzono się na poprawkę p. Hubickiego, ażeby ta komisya składała się z 15 ani na poprawkę p. Żuka-Skarzewskiego, by się składała z 5 członków.

Zawieszono potem powtórnie posiedzenie, oczekując rezultatu skrutynium wyboru komisyi do ustawy gminnej.

Po przerwie trwającej do wpół do 4tej godziny odczytał pan *Wężyk* następujący rezultat głosowania:

Głosujących było 129, absolutna większość 65. Najwięcej głosów otrzymali pp.: ks. Stępek 123, Czajkowski 117, Czehura 115, Zbyszewski 113, Ławrowski 110, Wężyk 106, Borysikiewicz 105, Kowbasiuk 104, ks. Pawlików 104, hr. Gołuchowski 81, Krzeczunowicz 79, Gnoiński 78, Smarzewski 77, Grocholski 74, hr. Adam Potocki 72, Ludwik Skrzyński 71, Taczanowski 69.

Z powodu opóźnionej godziny zamknął książę Marszałek posiedzenie, zapowiadając przyszłe posiedzenie na sobotę o godzinie 11tej przed południem wyłącznie dla uzupełnienia wyboru komisyi do ustawy gminnej i dla przeprowadzenia wyboru w sekcyach do uchwalonych dwóch komisyi, petycyjnej i administracyjnej.

Koniec posiedzenia o godzinie $\frac{3}{4}$ na 4tą.

Wiedeń, 30. listop. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* Najj. Pan udał się wczoraj o godz. 7 min. 15 zrana osobnym pociągiem dworskim do Göding a ztąd na polowanie do Holitsch. Najj. Panu towarzyszyli Ich cesarz. Moście Arcyksiążęta Karol Ludwik, Karol Ferdynand, Wilhelm, Leopold, Rainer, Ernest,

Wielki Książę Toskański, Książę Filip Wirtembergski, Książę Modeński, hrabia Königsegg, hrabia Wrbna, Książę Hohenlohe, Felix hr. Thun, kilku adjutantów Jego Ces. Mości itd. O godz. 12tej było śniadanie w zamku Holitsch. O godzinie 6tej powrócono z polowania. Dziś przed południem Najj. Pan przybędzie do Wiednia i będzie przyjmował trzy deputacye.

Jego Excelencya pan minister stanu hr. Belcredi przyjmował wczoraj o godz. 10tej przed południem deputacyę z Udine, mającą na czele hr. Cobogo, a o godz. 11tej deputacyę z Zagrabia.

(Szczepienie ospy.) Ministeryum stanu na podstawie zdania wielu instytutów i mężów zawodu nie uznało za stosowne przyjąć projekt zaprowadzenia przymusowego szczepienia ospy, i wyznaczyło komisyę, która ma zająć się uregulowaniem kwestyi i oświeceniem publiczności co do tego przedmiotu. Referat powierzono prymaryuszowi dokt. Wertheim. Radca ministeryalny Löschner prezyduje w komisyi.

(Ustawa sankcyonowana.) *Ostd. Post* dowiaduje się z niezawodnego źródła, że projekt ustawy względem zniesienia kary cielesnej otrzymał sankcyę cesarską i w najbliższym czasie będzie ogłoszony.

Presse z dn. 28. listopada zamieściła wiadomość, iż nowemu regulaminowi paszportowemu dodany być miał komentarz, mający cechę mniej liberalną niż całe rozporządzenie i nie rokujący wcale, ażeby dotychczasowe władze paszportowe na granicy zniesione i spodziewane oszczędności zaprowadzone być miały.

Gazeta wieczorna wiedeńska z dn. 29. b. m. zapewnia i owszem najwyraźniej, że regulamin paszportowy przeprowadzony będzie zupełnie w duchu właściwego rozporządzenia cesarskiego.

Że zaś z zniesieniem rewizyi paszportowej nie może być zniesiona zarazem wszelka straż graniczna policyjna, rozumie się to samo przez się, i w rozporządzeniu cesarskiem jawnie wypowiedziane zostało.

Organa dozorcze pozostawione będą tylko w najważniejszych punktach nadgranicznych i będą miały polecenie tylko w razach widocznej potrzeby żądać od podróżnych wylegitymowania się mianowicie w ten czas, kiedy idzie o zbrodniarzy listami gończemi ściganych, lub o indywidua, którym jako szkodliwym dla ogółu przestąpienie granicy wcale nie jest dozwolone, szupasowym, wydalonym z kraju, żebrakom i t. p. lub też o ludzi, którzy dopiero po pewnem wylegitymowaniu się wpuszczeni bywają do kraju, jako to kramarze domokrążni, kuglarze, włóczący się muzykanci i t. p.

W takich razach wszystkie państwa, nawet najliberalniejsze zwykły wydać szczegółowe rozporządzenia.

Ażeby zaś organa nadzorcze dokładnie wiedziały, jak postępować sobie mają i nie działały według własnego subjektywnego widzi mi się, przy tak zupełnej zmianie dotychczasowych urządzeń, jaką sprowadzi zniesienie rewizyi paszportów, potrzebne jest koniecznie wydanie instrukcyi, tak w interesie państwa jak i w interesie podróżnych samych.

O szczególnem baczeniu na osoby dwuznacznej postawy politycznej, które według doniesienia *Pressy* urzędnikom głównie zalecić miano, nigdzie nie ma mowy.

Co zaś dotycze oszczędności, o których powątpiewa dziennik powyższy, dość będzie powiedzieć, iż rozpoczęły się już negocyacye względem zniesienia tych komisariatów nadgranicznych, bez których obejść się będzie można, i że naczelnicy krajowi odebrali polecenie przystąpić bezwłocznie do odwołania z nad granicy zbytecznych urzędników.

(Czynności sejmów krajowych z 29. listopada.)

Dzisiejsze sprawozdania sejmowe uzupełniają w ciekawy sposób doniesienia, które podał telegraf o wypadkach na sejmach krajowych w Gracu, Bernie, Lublanie i t. d. Co się tyczy odrzucenia wniosku adresowego przez *sejm morawski*, potwierdza się, ze przyczyniła się do tego głównie frakcya deputowanych, która uroczystą manifestacyę uważała za niestosowną, ale której niemożna też bynajmniej przypisywać, że głosowała przeciw adresowi ze względu na relacyę *Giskry*, ażeby utorować jej drogę.

O losie wniosku *Herbsta* na *sejmie czeskim* nadejdą już zapewnie jutro stanowcze wiadomości, gdyż, na czwartkowem posiedzeniu miano głosować nad nim. Na uwagę zasługuje, że deputowany *Schubert*, którego niemiecki komitet wyborczy popierał niedawno całym wpływem swoim na Małej stronie, odmawia wnioskowi Herbsta podpisu swego pomimo całej presyi stronnictwa.

W sejmach krajowych *Niższej Austryi* i *Styryi* obradują tak zwane wydziały konstytucyjne, które oświadczyły się za adresem do Jego Mości Cesarza, nad osnowa odnośnych dokumentów. Wydziałowi sejmu niższo-austryackiego przedłożono już nawet trzy projekta adresów, i dzisiaj już rozstrzygnie się, czy który z tych trzech projektów zostanie przyjęty, lub też z kilku ze wszystkich trzech będzie złożony inny czwarty projekt. W takim razie powinien wydział już na przyszły tydzień przedłożyć swoje wnioski pełnej izbie.

Na uwagę zasługuje wniosek przedłożony sejmowi w *Vorarlbergu.* Mianowicie zaproponował tam deputowany *Riedl* w sposób naglący, ażeby sejm zaniósł w adresie do Najjaś. Pana prośbę, by z jednej strony została najwyższem postanowieniem ściślejsza rada państwa upoważnioną do udziału w zmianie ustawy zasadniczej z 26. lutego 1861 w porozumieniu z sejmami krajowemi wschodniej połowy państwa, a z drugiej strony by sejmy krajowe zachodniej połowy państwa zapytane zostały w drodze konstytucyjnej o ich opinię. Sejm nieuznał tego wniosku za naglący i wziął go podług regulaminu sejmowego pod obradę.

Na dzisiejszem piątem posiedzeniu *sejmu kroackiego* odczytane zostały oświadczenia uchylających się od posiedzeń czterech notaryuszów: *Mirka Horvatha, Soilicica, Pejcica* i *Cara.* W tych oświadczeniach powiedziano: Notaryusze uchylali się od posiedzeń dla mylnego ze strony prezydyum wykładu regulaminu obrad, a po załatwieniu skargi, przedłożonej przez deputacyę Najjaś. Panu przybędą oni znowu do sali posiedzeń. Sprawozdawca komitetu centralnego odczytał sprawozdanie o weryfikacyi wyborów; wybory z Pogranicza zostały potwierdzone; poczem zaproponowano, ażeby nadżupana *Delimanica*, który dotąd nieprzybył, wezwało prezydyum pod zagrożeniem usunięcia go od jego godności, by w przeciągu ośmiu dni zajął swoje mejsce w sali sejmowej. Nad wnioskami komitetu centralnego będą obradować jutro. Pierwszym wiceprezydentem został obrany dzisiaj *Avelin Cepulic*, asesor sądu komitatowego w Fiumie, drugim wiceprezydentem Dr. *Suhaj*, profesor przy akademii prawniczej w Zagrabiu, a notaryuszami Dr. *Spun*, *Stahuljak*. *Stehovic* i *Virag*. Po ukończeniu wyborów oświadczył Ban, że sejm jest już ukonstytuowany, na co odpowiedziano hucznemi okrzykami. Na tem posiedzeniu niebyła lewa strona (stronnictwo fuzyonistów) wcale reprezentowaną, i biskup *Strossmayer* nie był obecnym. Przyszłe plenarne posiedzenie jutro.

Na posiedzeniu sejmu *tyrolskiego* oddany został projekt rządowy względem tworzenia ewanielickich gmin i filii komitetowi wybranemu z pełnej izby pod wstępną obradę i do przedłożenia wniosku. Potem ustanowiono komitet o 15 członkach do obradowania nad projektem rządowym względem politycznego podziału powiatów, i komitet o 10 członkach do sprawy uzupełnienia uniwersytetu. Deputowani z Tyrolu włoskiego nieprzybyli, i starosta kraju był przeto spowodowany, stosownie do §. 9. ordynacyi krajowej wezwać nieobecnych, ażeby albo w ciągu ośmiu dni przybyli do sali posiedzeń, albo też usprawiedliwili należycie swoją nieobecność.

Z innych sejmów krajowych nie ma nic ważnego do doniesienia, jak tylko, ze *sejm bukowiński* po wysłuchaniu uspokajających zapewnień szefa kraju w sprawie niedostatku odroczył się na czas nieoznaczony.

Anglia.

Londyn, 27. listopada. *(Różne wiadomości.)* Według doniesienia posła angielskiego w Madrycie, rząd hiszpański ożywiony jest najlepszemi chęciami względem załatwienia sporu z republiką chilijską w południowej Ameryce. Jest nadzieja, że blokada portów chilijskich wkrótce zniesioną będzie. Że zaś blokada ta handel angielski na wielkie naraża straty, przeto spodziewać się można, iż rząd angielski niczego nie zaniedba, ażeby przyspieszyć zgodę między Hiszpanią a Chili.

Trzecia córka Królowej Wiktoryi, księżniczka Helena, urodzona w 1848 roku, zaślubić ma księcia Chrystyana Augustenburgskiego, młodszego brata znanego pretendenta do Księstw zaelbiańskich. Książę Chrystyan Augustenburgski był dotąd rotmistrzem pruskim i szefem szwadronu w trzecim pułku ułanów gwardyi. Królowa Wiktorya wyznaczyć ma Księżniczce córce swej 12.000 funt. szt. rocznego dochodu, jako apanaż jej.

Stefensa, zbiegłego naczelnika Fenyanów, dotąd nie ujęto. *Times* powstaje na niedbałe strzeżenie więzienia w Dublinie, które nie miało nawet straży wojskowej, chociaż Dublin silną ma załogę wojskową.

Francya.

Paryż, 27. listopada. *(Różne wiadomości.)* Bankierowie, którzy pośredniczyli w ostatniej pożyczce z rządem tunetańskim i takową pożyczkę umieścili, nie odebrali dotąd funduszów na spłatę kuponu listopadowego. Rezydent tutejszy tunetański nie odebrał żadnej odpowiedzi na depesze telegraficzne w tym przedmiocie do Tunis wysełane:

Książę Kuza zakupił pyszny pałac w Paryżu, w którym kiedyś przyjemne bardzo znaleść może schronienie. — Jenerał Changarnier objął przewodnictwo komitetu trudniącego się wystawieniem pomnika dla jenerała Lamoriciera. Dotąd zebrano 50.000 franków na ten cel przeznaczonych.

Handel Algeryi znacznie się podniósł. Produkta przywiezione z głębi kraju na targi wewnętrzne wynosiły w roku 1864 76 milionów franków. Wywóz Francyi do Algeryi dochodził w tym roku do 129 milionów franków. W ostatnich pięciu latach przeciętna suma wynosiła corocznie po 137 milionów franków.

Rosya.

(Drukowanie katechizmu rzymsko-katolickiego w języku rosyjskim.) *Siew. Pocz.* pisze: Jeszcze w roku 1853, w czasie zarządzania wojskowo-naukowemi zakładami przez panującego dziś Cesarza, zwróconą była uwaga na tę okoliczność, że wszystkim katolikom wychowywanym w tych zakładach, nauka religii wykładaną była wyłącznie w języku polskim. Ponieważ wielu z nich nie posiadało tego języka, więc dla pojmowania wykładu religii musiało się naprzód uczyć po polsku. Dla uchylenia tej niedogodności, ułożony został przez ówczesnego nauczyciela religii przy zakładach wojskowo-naukowych (teraźniejszego rektora rzymsko-katolickiej

akademii duchownej) ks. Stacewicza katechizm rzymsko-katolicki w języku rosyjskim, który, po zaaprobowaniu przez ówczesnego metropolitę tegoż kościoła Hołowińskiego i przez zwierzchność zakładów, wprowadzony był w używanie. Katechizm ten, jako przeznaczony jedynie dla zakładów wojskowo-naukowych, nie był drukowany, a tylko litografowany, podobnie jak inne szkolne przewodniki tych zakładów. Obecnie uznano potrzebę wykładania katolikom nauki religii w języku rosyjskim we wszystkich zakładach naukowych zachodniego kraju. Przyjęcie tego środka tym bardziej stało się koniecznem, że w tym kraju, jako czysto rosyjskim, nie można uznawać innego urzędowego języka, prócz rosyjskiego, obowiązującego dla ogółu, zwłaszcza, że wielu z uczących się nie umieją po polsku i nie obowiązani umieć, jakkolwiek są katolikami, ale rosyanami lub litwinami. W skutku tej potrzeby wprowadzenia języka rosyjskiego w wykładzie nauki religii, zaszła także potrzeba drukowanego katechizmu rzymsko-katolickiego w tymże języku, o czem minister spraw wewnętrznych przedstawił komitetowi ministrów. Komitet wnosił to pod najwyższą decyzyę, która też zapadła na dniu 8. października 1865 r. Na mocy tej najwyższej decyzyi, ks. Stacewicz rozpoczął już drukowanie tegoż katechizmu, jaki był przez niego ułożony i aprobowany dla wojskowo-naukowych zakładów, a to w takiej ilości egzemplarzy, jaka jest potrzebną dla uczniów katolików.

Księstwa Naddunajskie.

Bukareszt, 21. listopada. *(Reorganizacya urzędów i urzędników.)* Cierpkie nagany, jakie rządy Księcia Kuzy słyszeć musiały częścią ze strony Wielkiego Wezyra Porty otomańskiej, częścią ze strony całego dziennikarstwa europejskiego, ten skutek sprawiły, iż Książę Kuza postanowił spróbować azali nie zdoła położyć tamy zgubnemu gospodarowaniu swych urzędników. W tym celu Książę Kuza wystosował pod dniem 15. listopada pismo do prezesa rady ministrów, które *Monitorul* ogłosił. W piśmie tem Książę Kuza żali się, że urzędnicy obowiązków swych nie wypełniają i wyraża życzenie, ażeby pozycya urzędników jak najspieszniej uregulowana została. Kwestya ta, mówi Książę Kuza w piśmie swem, najważniejsza dla przyszłości kraju i żądam, ażeby ministeryum zajęło się niebawem organizacyą urzędników administracyjnych, sądowych i finansowych. Dawniej już udawałem się w tej sprawie do różnych ministrów mojego rządu, lecz zawsze bez skutku. W przyszłości tylko ludzie zdolni i zasłużeni mianowani być mają urzędnikami, i posuwanie się na wyższe stopnie także tylko według zasługi i zdolności następywać ma. Rada stanu odebrała polecenie wypracować projekt do prawa o mianowaniu urzędników i o ich awansowaniu według starszeństwa i zdolności. Każde ministeryum utrzymywać ma dokładne regestra, w które urzędnicy wpisani być mają co do imienia i nazwiska, miejsca urodzenia, wieku, daty wstąpienia do służby i wyliczenia urzędów, jakie piastowali. W rejestrze zaciągane też być mają uwagi co do studyi urzędnika, jego zdolności i gorliwości, socyalnego jego położenia i posiadanego majątku. Jeżeli zaś urzędnik zostanie wydalony i znów na nowo w służbie umieszczony, w takim razie przyczyny wydalenia i przyjęcia do służby zapisane być mają. Każdy minister złożyć ma w miesiącu grudniu relacyę względem sprawowania się urzędników swego ministeryum, a minister sprawiedliwości donosić ma co dwa miesiące o urzędnikach będących w stanie oskarżenia i o postępie procesów przeciwko nim wytoczonych. W końcu pisma swego Książę Kuza wzywa prezesa rady ministrów, ażeby wyszukał właściwe indywidua, z których składaćby się mogła porządna administracya, na moralności i prawie oparta. — Z pisma tego okazuje się widocznie, że Książę Kuza poznał dokładnie wady swej administracyi, pewną jednak jest rzeczą, iż i dawniej o tem wiedział. W czasie siedmioletniego swego panowania powinno było być najgorliwszem jego staraniem zaopatrzyć kraj w dobrych urzędników, powinność swoją znających i mających wolę i zdolność do zrobienia swej powinności. Jest to podstawa każdej organizacyi. Na cóż się zdadzą ulepszenia, które nie znajdują zastosowania, a cóż po prawach jeżeli wykonane nie będą. Gdyby Książę Kuza zwrócił był na to uwagę w ostatnich siedmiu latach, to kraj chociaż w części byłby już uorganizowany, teraz zaś znajduje się w zupełnem rozprężeniu. Wszakże lepiej późno jak nigdy. Życzą Księciu wszelkiego szczęścia przy przeprowadzeniu nowych zasad, chociaż się lękają, iż już jest za późno, gdyż korupcya za bardzo się już zagnieździła między urzędnikami. Amputowanie członka chorego już nie uratuje, jeżeli całe ciało jadem już jest przejęte.

Turcya.

Konstantynopol, 18. listopada. *(Różne wiadomości.)* Rząd turecki złączył znów administracyę telegrafów z administracyą pocztową.

Według relacyi Fuad Baszy zadaniem nowej zaprowadzonej rady skarbowej państwa, ma być wyciągnąć większe korzyści z lasów i kopalni rządowych, i pomnożyć liczbę dróg komunikacyjnych.

Mówią, iż Szeik el Islam ma być odwołany, miejsce jego zająć ma Diewdet Efendi, co zdaje się być w związku z kwestyą Wakufuw. W Diarbekisze zrobiło wielkie wrażenie przejście doktora Bandli na wiarę turecką, zwłaszcza, iż i dzieci swoje do tego nakłonił. Wicekonzul francuzki protestował przeciwko temu, lecz nadaremnie.

Z Alepu donoszą, iż naczelnik powstańców w Kosan Dagh, Jussuf Bey, dostał się w ręce wojsk tureckich i stracony został. Od tego czasu ożyli Ormianie w tamtejszej okolicy, gdyż pod rządem tureckim nie są wystawieni na takie zdzierstwa jak pod Turkomanami.

Kronika.

(Pożar.) W Bożykowie, w powiecie Podhajeckim, dnia 18. października spalił się dom włościański wartości 64 złr. w. a. Ogień miał być podłożony.

(Nieszczęsny wypadek.) Mikołaj Hawryluk, włościanin z Słobody, w powiecie Peczeniżyńskim, ścinając drzewo w Oryszkowcach, w tymże powiecie, został dnia 23go z. m. przez spadające drzewo przygnieciony i w skutek tego umarł nazajutrz.

(Sprostowanie.) „Czas" zamieszcza następujące sprostowanie urzędowe: „Czas" wczorajszy podał wiadomość, iż pomimo amnestyi, w krakowskiem więzieniu policyjnem znajdują się jeszcze dwaj więźniowie polityczni.

Z przedsięwziętego urzędowego dochodzenia okazało się, że owi dwaj więźniowie, z których jeden nawet pisać nieumiejący jest czeladnikiem organmistrzowskim a drugi służącym, nie należeli ani do organizacyi powstania, ani udziału w takowym nie mieli i w ogóle nie są wcale politycznymi więźniami. Zostali oni bowiem jedynie z tego powodu zatrzymani, ponieważ nie posiadali legitymacyi, i okoliczności pochodzenia ich dotyczące kilkakrotnie kłamliwie podawali; i dlatego nie mogła być dotąd wyśledzoną gmina, do której należą, a której byliby oddani. Uporczywe ich obstawanie przy kłamliwych zeznaniach każe się raczej dorozumiewać, że dlatego zamilczają o istotnem miejscu pochodzenia, ponieważ ciąży na nich popełnienie jakiej pospolitej zbrodni.

A że nie zostają w areszcie ani za karę, ani pod śledztwem politycznem, nie mógł więc być do nich pod żadnym względem zastosowanym najwyższy akt amnestyi.

Zresztą zarządzonem zostało względem osób tych ścisłe dochodzenie, od skutku którego dalsze z niemi postąpienie zależeć będzie.

(Ulica Elżbiety.) Donoszą z Korfu, że municypalność tego miasta nazwała nową drogę prowadzącą do tamtejszej letniej rezydencyi Króla Jerzego ulicą Elżbiety, od imienia Jej Mości Cesarzowej austryackiej, na pamiątkę pobytu Najjaśn. Pani na wyspie Korfu.

(Wzrost ludzi przedpotopowych.) Pewien członek akademii francuzkiej napisów i nauk wyzwolonych, złożył temu zgromadzeniu uczonych chronologiczny wykaz wzrostu ludzkiego od stworzenia świata aż do narodzenia Chrystusa. Podług twierdzenia autora wzrost ludzi stopniowo zmniejsza się: Adam miał wzrostu 123 stóp 9 cali (przeszło $1/2$ sążni), a Ewa 118 stóp $9 \frac{3}{4}$ cali (17 sążni). Ten olbrzymi wzrost zaczął szybko się zmniejszać: Noe był już o 20 stóp niższy od Adama; Abraham miał wzrostu tylko 28 stóp, a Mojżesz ledwie 13 stóp. Na szczęście zmniejszenie to, które mogłoby sprowadzić wzrost ludzki do zera, szło potem w mniejszej proporcyi. Herkules podług twierdzenia uczonego Francuza miał wzrostu 10 stóp, i dotąd odkopywane bywają szkielety stwierdzające, że w starożytności byli ludzie takiego olbrzymiego wzrostu. Gdyby wyrachowania tego uczonego akademika wydały się komu z czytelników błachemi, możemy zapewnić, że wzrost tych patryarchów naszych zupełnie odpowiada długiemu ich wiekowi. Przypuściwszy, że oni żyli po 900 lat nic dziwnego, że ciało ludzkie musiało być żywione taką ilością soków, jakaby wystarczyłaby na dziesięć dębów. Lecz jeżeli to był wzrost zwyczajnych ludzi, jakież były istoty ludzkie, zwane olbrzymami?

Sprawozdanie stenograficzne z 4go posiedzenia sejmowego będzie wkrótce rozesłane prenumerantom „Gazety Lwowskiej".

Galicyjska kasa oszczędności we Lwowie.

Stan wkładek był z dn. 31. października 1865 . 2,892.093 złr. 32 kr.

Od 1. do 30. listopada 1865:

zwrócono 465 stronom . 68.367 złr. 57 kr.

włożyło 620 stron . . . . 47.081 „ 17 „

Ubyło więc . . 21.286 złr. 40 kr.

Zatem dnia 30go listopada 1865 był ogół wkładek . . . . 2,870.806 złr. 92 kr.

Z Dyrekcyi galicyjskiej kasy oszczędności.

Ostatnia poczta.

Praga, 30. listop. Na dzisiejszem posiedzeniu sejmu czeskiego motywował Herbst swój wniosek, wychodząc z tego stanowiska, że patent wrześniowy zawiesił ustawę konstytucyjną z lutego i dyplom październikowy. (W centrum okrzyki: Oho!) O niezmiennem przyjęciu obudwu ustaw i o niezmiennem uznaniu orzeczonych w artykule 2. dyplomu październikowego spraw spólnych nie można myśleć; to pewna jednak, że konstytucyjne załatwianie spólnych spraw państwa zostało tymczasem na niepewny czas zakwestyonowane, a kwestye poruszające jak najgłębiej interesa kraju załatwiono w drodze absolutnej. Śród takich stosunków słuszną jest rzeczą zastanowić się nad wpływem patentu wrześniowego na szczególne stosunki kraju, a powód do tego nastręcza wniosek adresowy hrabiego Nostiza. „Uważamy — mówił dalej — za nasz obowiązek, wyrazić panujące pomiędzy naszemi mocodawcami przekonanie, i przejęci jesteśmy radośną pewnością, że w wierności i przywiązaniu do Cesarza i państwa nikt nas nie przewyższa." (Oklaski z lewej strony.) W końcu proponował Herbst, ażeby rezolucyę jako wniosek dodatkowy do wniosku Nostiza odesłano do komisyi. Marszałek

krajowy sprzeciwiał się temu, a przy imiennem głosowaniu odrzucono wniosek Herbsta 111 głosami przeciw 105.

Londyn, 30. listop. Królowa chce osobiście otworzyć parlament. Dotychczasowy ceremoniał będzie nieco zmieniony.

Hamburg, 30. listopada. *Berlingsche Ztg.* donosi, że hrabia Sponnek z pewnością odjedzie z Grecyi i uda się najprzód do Rzymu.

Kopenhaga, 30. listopada. *Dagbladet* podaje telegram z Sztokholmu z dnia wczorajszego, który donosi: minister sprawiedliwości przyjmował deputacyę z prowincyi, w obec której wyraził nadzieje, że wątpliwości względem projektu reformy będą usunięte przy gruntownem zbadaniu go przez szlachtę i stan duchowny. *Posttidning* sztokholmski oświadcza, że rząd nie przyjmie żadnej zmiany projektu. Naprężenie jest wielkie.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 1. grudnia.

Hotel George: PP. Hr. Borkowski Miecz., z Mielnicy. — Augustynowicz Bol., z Kniaża. — Hartmann Fryd., z Szwajcaryi. — Niezabitows i Włodz., z Uherzec.

Hotel europejski: Czekoński Leon, z Czortkowa. — Krukowiecki Felix, z Budzanowa. — Skólski Miec., z Worwoliniec.

Hotel Langa: Stecher de Sebenitz Jan, z Turynki.

Hotel Kehna: Wąsowski Ign., z Stubienka.

Hotel podolski: Aulich Adolf z Dobrosina.

Pod Nr. 176²/₄: Dobrzyński Jan, z Wołynia.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 1. grudnia.

PP. Hr. Łoś Aug., do Borkowa. — Hr. Stadnicki Edw., do Krysowic. — Br. Schmidburg Wilh., c. k. podpor., do Czerniowiec. — Abgarowicz Teodor, do Bratyszowa. — Brodzki Adam, do Ostrowa. — Duczyński Jul., do Żukowa. — Jordan Kaz., do Kuńkowic. — Komarnicki B l., do Sassowa. — Listowski Alex., do Koropca. — Müller Lud., do Poznanki hetm. — Małachowski C z., do Kozówki. — Piotrowski Jan, do Hnatkowic. — Rojowski Konst., do Krakowa. — Stojowski Bol., do Kołomyi. — Wybranowski Alexander, do Juszkowic.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.): **„Das Mädchen von Elisonzo“**, operetka komiczna w 1 akcie; **„Der dreissigste November“**, komedya w 1 akcie; **„Flotte Burschen“**, operetka w 1 akcie. Na dochód p. Hugona Benedix.

Jutro (przedst. polskie): **„Dziewiąte przykazanie“**, komedya w 3 aktach. Po raz pierwszy.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 1. grudnia 1865.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327 64	+ 1 4	84 1	zachodni sł.	mgła
2. god. po poł.	327 02	+ 6 5	83 1	południowy „	pochmurno
10.god.wiecz.	326.56	+ 5.6	92 6	„ „	deszcz

Ilość deszczu 1‴80.

Kurs Lwowski.

Dnia 1. grudnia		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	07	5	12
Dukat cesarski	„ „	5	10	5	15
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	77	8	91
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	64	1	66
„ papierowy rosyjski	„ „	1	40	1	42
Talar pruski	„ „	1	59	1	60
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	67	12	67	67
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	70	29	70	85
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	63	35	69	03
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	66	25	66	83
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	188	33	190	50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 1. grudnia	złr.	kr.
5% Metaliki	64	25
5% pożyczka narodowa	66	85
Losy z 1860 roku	85	10
Akcye banku wiedeńskiego	773	—
„ „ kredytowego	161	30
Londyn, 10 funtów szterlingów	106	30
Srebro	106	50
Dukat pojedyńczy	5	13

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 29 listopada

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	59.90	60 10
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	99.—	99 50
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	67 40	67 50
od kwiet. do paźd. po 5%	67.29	67.30
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	72 75	73.50
z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	64.15	64.25
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	64.20	64 40
dtto. po 4½%	56.30	56.50
dtto. „ 4%	50 25	50 75
dtto. „ 3%	37 75	38 25
dtto. „ 2½%	32.—	34 —
dtto. „ 1%	12.70	12.90
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	139.50	140.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piata część losów	135 50	136 50
Przez. do wyl. z r. 1854	80 —	80.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	84.90	85.10
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	92.90	93.10
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	78.30	78.50
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.25
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	60.—	62.—
„ „ 4½%	56 25	56.75
„ „ 4%	50 —	50 50
„ „ 3½%	43.50	44 —
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	55.—	57.—
„ 2¼%	50.—	51.—
„ 2%	44.—	45.—
„ 1¾%	39.—	40.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	71.50	72.—
„ 4½%	67.25	67.75
„ 4%	60.—	60.50
B. Krajów koronnych.		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł. Niższej Austryi	82.—	82.50
Wyż. Aust.	82 —	83 —
Salcburg	82.—	83.—
Czech	86 50	87.50
Morawii	82.—	83 —
Szląska	87.—	88 —
Styryi	87.50	88 50
Tyrolu	—.—	—.—
Obl. ind. po 5proc. za 100 zł. Kar., Krainy i Wyb	84.—	88 —
Węgier	69 50	70 —
Banatu Tem.	69.	69 50
Kroacyi i Slawonii	71 50	72 75
Galicyi	68 25	68 75
Siedmiogrodu	64 50	65 50
Bukowina	66 25	67 75
Z klauzula wylos. w r. 1867	66.50	67.—
Banat Temesz.	66 40	66 60
Lomb. wen. poż. z r. 1859	—.—	87 50
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	54.—	55.—
„ 3½%	—.—	—.—
Dług Salcburga „ 3%	54.—	55.
„ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	27.—	27.50
„ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	22.50	23 50
„ 2½% „ 100 „	18.—	19.—
„ 2¼% „ 100 „	16.50	18 50
„ 2% „ 100 „	14.—	16 —
„ 1¾% „ 100 „	12.50	14.50

3. Akcye. (Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	773.—	775.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	160.70	160.90
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	585.—	583 —
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	69.—	70.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1648.—	1650.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	178.60	178.80
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	172 50	173 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	124.25	124.75
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	191.75	192.25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 35%	71.50	72 —
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	153.25	153.75
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	110 25	110.50
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147 —	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Busztehradzka po 500 zł. m. k.	696 —	700. —
Kolej Aussig - Ciepl. po 200 zł. m. k.	241. —	245.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	130.—	135.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	447.—	449.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	218.—	220.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	390.—	395.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	250.—	255.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	368.—	370.—

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	104.—	104.50
przeznaczone do los. po 5%	93.30	93 50
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	88.90	89 10
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	67 25	67.75
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	77.—	77.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96.75	97 25
detto detto w sreb. upr za 100 zł. w. a.	—.—	79.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	—.—	74 50
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	107.—	107.50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	—.—	97 50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	—.—	90.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.—	88 —
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	79.—	79.50
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	84.—	85.—
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.—	77.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	—.—	89 50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	90.—	92.—
Lloyda za 100 zł.	87.50	88.—

6. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	116 40	116.60
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	75 50	76.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	109.—	109.50
„ „ po 50 zł. m. k.	48.50	49.—
Pożycz. miasta Bady po 40 zł. w. a.	21.—	22.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	62 —	66.—
Salma „ 40 „ „	25.50	26.—
Palfiego „ 40 „ „	21.50	22.50
Clarego „ 40 „ „	21 50	22.50
St. Genois „ 40 „ „	21.50	22.50
Windischgrätza 20 zł. „	16.—	17.—
Waldsteina 20 „	16.—	17.—
Keglevicha 10 „	12.—	12 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	11.25	11.75

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	90.—	90.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	89.75	89 85
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	89.80	89 90
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	80.—	80.—
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	106.70	106.85
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	42 60	42 65
Paryż za 100 fr.	42 65	42 70
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	5.17	5.18
dtto. pełnej wagi	5.17	5 18
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8 61	8 63
Rosyjski imperyał	8.84	8 87
Talar związkowy	1.60½	1.61
Srebro	107 —	107 50
Kurs korony w c. k. kasach	13zł. 50 c.	

Odpowiedzialny Redaktor Adolf Rudyński.

Z c. k. galic. drukarni rzadowej.